

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1166/2014
27.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.П., због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Ж.Б., бившег браниоца окривљеног, сада судије у пензији, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици К 90/12 од 05.06.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кв 340/13 од 30.06.2014. године, у седници већа одржаној 27.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости Ж.Б., бившег браниоца окривљеног, сада судије у пензији, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици К 90/12 од 05.06.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кв 340/13 од 30.06.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици К 90/12 од 05.06.2014. године браниоцу по службеној дужности окривљеног С.П., адвокату Ж.Б. из Б. досуђен је, на име награде и накнаде трошкова за одбрану по службеној дужности, новчани износ од 92.010,00 динара, док је одбијен део захтева браниоца у износу од 294.350,00 динара, као неоснован, те је наложено рачуноводству истог суда да из буџетских средстава браниоцу исплати наведени новчани износ, као у изреци решења.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кв 340/13 од 30.06.2014. године, одбијена је, као неоснована, жалба Ж.Б., изјављена против решења тог суда К 90/12 од 05.06.2014. године.

Против наведених правноснажних решења, Ж.Б., сада судија у пензији, поднео је захтев за заштиту законитости, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји те да му досуди износ од 294.350,00 динара, за који је решењем Вишег суда у Сремској Митровици К 90/12 од 05.06.2014. године одбијен.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом Законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП-а прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП-а предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је подносилац захтева Ж.Б. бивши бранилац окривљеног, односно бивши адвокат, сада судија у пензији, дакле лице које по Законнику о кривичном поступку нема овлашћење за подношење захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**